

MINIJATURE

Mirko-Slade-Šilović

FRESKA

Na zidu trošnom tek primjetno se ljeska
davno izbljedjela starinska freska;

oko nje mir je! I kamena slutnja,
dogoren tamjan i molitve šutnja.

A krune dviye ugaslog zlata,
sjena topline prgnutog vrata,

plava mekoća razlitih svila —

tek nazire se: s Djetetom Majka je bila.

MINIJATURE

Jedan za drugim prašni evandelistari,
epistolari, gradili — malo dobroši klesari i maličići kopreći
graduali stari, kao blagdansko raspoloženje,
na pergameni čuđenje,

zaklopjeni šute ormari,

a žice pjevača same se bude.

Isti kamen za »balkunadu« radosti
i za »kušin« mladosti,
za patnje zlamen
i ljubav starosti,
za ploču groba
i postaje križnog puta do neba —
isti amen.

Godinama, vjekovima sporim
teku prizori začarani
isposničkom rukom slikani,
naivnim djetinjstvom osvijetljeni,
pobožnom dušom tkani.

Skita se jugo
kao pijanac po ulici
dok ne jaukne zvono na preslici
prazno.

* * *

Ne žuri, smrti,
na izmaku dana dodí,
blagovat čemo zajedno
za stolom rasklimanim
zadnje mrve vremena
i prebirati uspomene,
a jutrom
rano
prekriži mi ruke
i nasloni nad grijesima srca.

* * *

Ne crtaj znak ribe
ako nemaš ljubavi
koja će goriti za žrtvu.

* * *

Od milijuna zvijezda,
trava i cvijeća
svih proljeća,
od krila ptica
i anđela zlatnih vitica
i svinutog granja
i tropleta srebrnih nadanja
i mnogo sanja,
spleta potoka i lovora,
bjelokosti i pramena djevica,
peluda leptira,
runa jagnjića
traje iluminirana iluzija.

* * *

Znamenje u kamenu
nije od dlijeta,
od raskomadanog je srca
dobrote.

Aureola vlažnog zlata,
probodene oči,
zvijezde pod nogama —
dosta za najusrdniji ružarij.

* * *

Cvate priča vlažni
žarkog minija,
i modra,
sve sjajnija
što starija.

PIOTRISIĆ KTO LIKAN
DITAM MUSICOI CORRUPLICANT